

Den 13. oktober 1972

Hermed fremsendes udkast til
Referat af mødet i sundhedsstyrelsen den 11. oktober 1972 kl. 14.00
angående etablering af et evt. bedømmelsesudvalg vedrørende ansøgere
til stillingen som hospitalsfysiker (radiofysiske chefstillinger),
idet man skal anmode Dem om senest den 20. d.m. at fremkomme med evt.
tilføjelser og ændringer.

Til stede ved mødet var

Dr. phil. C.B. Madsen, radiumstationen, Århus

Afdelingsforstander O. ~~Kalnæs~~^{Olesen}, radiumstationen, Århus

(Begge repræsenterende dansk selskab for radioterapi og cancerologi)

Civilingeniør Jørgen Andersen, Dansk Ingeniørforening

Magister O. Hyltoft Pedersen, Dansk magisterforening

Magister Erling Lassen, Dansk magisterforening

Direktør Arthur Arnheim, Dansk magisterforening

Professor, dr.med. S. Kaae, Århus kommunehospital

Professor, dr.med. Gregers Thomsen, Rigshospitalet

Overlæge, dr.med. Troels Munkner, Rigshospitalet

Fra sundhedsstyrelsen deltog:

Laboratorieforsker P. Grande

Overlæge E. Juel Henningsen

Overlæge N. Rossing

Kontorchef Skovgaard

Kontorchef Øhlenschläger

Kontorchef Weincke

Følgende materiale blev udleveret under mødet:

- 1) Lægelovens § 14
- 2) Sundhedsstyrelsens skema indeholdende oplysninger om den stilling, der ønskes besat i henhold til lægelovens § 14.
- 3) Nogle eksempler (uden navne) på bedømmelser af det eksisterende § 14-udvalg.

Kontorchef Skovgaard indledte mødet med kort at præcisere, hvad man skulle diskutere under mødet.

Der var forskellig side ytret ønske om en vis formalisering af ansættelsesprocedure for cheffysikere ved hospitalerne, evt. en ordning, der svarer til den, der gjaldt ved ansættelse af læger i ledende stillinger, jfr. lægelovens § 14.

Han redegjorde herefter for indholdet i lægelovens §14. § 14 foreskriver, at der ved besættelsen af alle ledende stillinger som læge ved et sygehus o.lign. skal indhentes en udtalelse fra sundhedsstyrelsen om, hvilke af ansøgerne, der er kvalificerede til stillingen. Til brug for denne udtalelse indhenter sundhedsstyrelsen fra et sagkyndigt råd (på 3 medlemmer) en sagkyndig vurdering af ansøgernes kvalifikationer.

Der er her en lovhjemmel pligt for de ansættende myndigheder til at indhente en udtalelse fra sundhedsstyrelsen.

En eventuel etablering af lignende råd, der via sundhedsstyrelsen skulle afgive en sagkyndig vurdering af ansøgere til stillingen som chef-fysiker på hospitaler, medfører ikke en pligt for de ansættende myndigheder til at forelægge sagen for sundhedsstyrelsen. Der kan kun blive tale om at etablere en frivillig ordning.

Han redegjorde i denne forbindelse for fremgangsmåden, der anvendes, når man skal besætte stillingen som leder af børnetandplejen. Den ansættende myndighed kan her selv vælge, om den vil forelægge sagen for sundhedsstyrelsen. Anmodes sundhedsstyrelsen om en udtalelse angående evt. ansøgers kvalifikationer, indhenter sundhedsstyrelsen forinden den afgiver en udtalelse en sagkyndig vurdering af ansøgernes kvalifikationer fra et sagkyndigt råd i lighed med lægelovens § 14.

Problemet er herefter, om sundhedsstyrelsen under en eller anden form skal medvirke ved en formaliseret ansættelsesprocedure for hospitalsfysikere.

Der blev herefter fra flere sider udtrykt nogen tvivl om, hvor bredt man skulle forstå hospitalsfysikere. Skulle det omfatte alle på hospitalet ansatte fysikere i chefstillinger, eller skulle den videre debat begrænses til bestemte grupper af hospitalsfysikere?

Professor Kaae foreslog, at man skulle begrænse sig til at drøfte en formaliseret ansættelsesprocedure alene for radiofysiske chefstillinger.

I forbindelse hermed redegjorde han for den procedure, man havde fulgt i forbindelse med besættelsen af en række radiofysiske chefstillinger. Man havde bl.a. for at sikre sig, at den nødvendige kliniske uddannelse var til stede, fundet det nødvendigt at foretage en bedømmelse af ansøgernes kvalifikationer i et særligt bedømmelsesudvalg.

Det var ikke mindst besættelsen af disse stillinger, der havde givet anledning til ønsket om en formaliseret ansættelsesprocedure i lighed med den, der er etableret i lægelovens § 14.

Kontorchef Skovgaard kunne herefter, da der syntes at være bred enighed om, at man skulle begrænse sig til at diskutere ansættelsesproceduren for radiofysiske chefstillinger, konkludere, at de videre drøftelser alene skulle vedrøre disse.

Der blev herefter rejst et problem, om et særligt bedømmelsesudvalg ikke ville medføre et behov for en vis formalisering af en egentlig radiofysisk uddannelse.

Man foreslog herunder, at det kunne være hensigtsmæssigt med en formalisering, således at fysikere på et tidligt tidspunkt i deres studietid kunne specialisere sig.

Afdelingschef Kalnæs oplyste, at dansk selskab for radioterapi og cancerologi i april 1972 havde nedsat et uddannelsesudvalg, der skulle tage sig af den radiofysiske uddannelse. Man forsøgte i dette udvalg at fastsætte normer for, hvad en radiofysisk uddannelse skulle omfatte.

Jørgen Andersen ønskede oplyst, om der var nogen forbindelse mellem den overvejede radiofysiske uddannelse og medicoteknikerne, menende at de to faggrupper er så parallelle, at der bør være berøringsflader mellem de to uddannelser.

Man ønskede i denne forbindelse oplyst, om et særligt bedømmelsesudvalg ville medføre, at der skulle stilles minimumkrav til radiofysikere.

Der redegjordes herefter for eksempler på udtalelser angående ansøgere kvalifikationer til stillinger som ledende læger på hospitalet, afgivet af det i henhold til lægelovens § 14 nedsatte råd.

Dr. phil. C.B. Madsen omtalte den særlige radiofysiske uddannelse i Sverige. I mangel af egentlig radiofysisk uddannelse i Danmark kunne man ved ansøgninger bl.a. lægge vægt på ansøgernes videnskabelige arbejder.

Men foruden dette bør man formentlig kræve en vis ansættelse som souschef (ca. 3 år) som betingelse for at opnå ansættelse i en egentlig chefstilling.

I forbindelse med fastsættelse af minimumkrav og kvalifikationsbedømmelsen af ansøgere blev det fremhævet, at man ikke kan undlade at tage stilling til, hvad der findes af ansøgere (antallet af potentielle seriøse ansøgere er meget begrænset).

I forbindelse med et spørgsmål om stillingsbeskrivelse, gennemgik man det spørgeskema, som sundhedsstyrelsen til brug

ved bedømmelsen i henhold til lægelovens § 14 af ansøgere udleverer til den institution, der ønsker at ansætte en læge i en ledende stilling. De enkelte punkter i skemaet blev gennemgået.

Det oplystes over for deltagerne, at der i forbindelse med bedømmelse af ansøgers kvalifikationer til stillingen som chef-fysiker i et særligt bedømmelsesudvalg kunne opstå habilitetsproblemer. Dette skyldes ikke mindst, at antallet af personer med en radiofysisk viden/uddannelse er meget begrænset.

Ved den bedømmelse, der foretages i henhold til lægelovens § 14, deltager de sædvanlige medlemmer af rådet ikke, såfremt ansøgeren er ansat i en sideordnet afdeling eller som souschef i samme afdeling.

Man bør derfor ved en evt. nedsættelse af et bedømmelsesråd for radiofysikere udnævne en række suppleanter, der kan træde til, når de sædvanlige medlemmer er inhabile.

Det blev fra deltagerens side fremhævet, at endnu en årsag til at nedsætte et bedømmelsesråd skulle søges deri, at fysikeren ikke er omfattet af lægeloven og dermed for det første ikke kan drages til ansvar for overtrædelse af dennes bestemmelser, samt for det andet at fysikere ikke som læger er undergivet et særligt tilsyn af sundhedsstyrelsen.

Eventuelt retligt ansvar for forsømmelser i tjenesten kan kun gøres gældende enten som et civilretligt erstatningskrav eller som en tiltale efter straffelovens bestemmelser om f.eks. lægens krænkelse.

Jørgen Andersen spurgte, om den ansættende myndighed er pligtig at følge en udtalelse fra det i § 14 nedsatte råd.

P. Grande ønskede oplyst, hvorfor man ikke kan etablere en ordning for fysikere som den, der findes for læger i lægelovens § 14.

Det oplystes, at kommunerne kan ansætte hvem af ansøgerne, de vil. De er ikke forpligtet til at følge den udtalelse, der fremsættes af § 14-rådet; med hensyn til, hvorfor man ikke kan etablere en ordning svarende til lægelovens § 14 for fysikere skyldes dette, at lægeloven alene omhandler læger. Man har ingen tilsvarende regler for fysikere, heller ikke i sygehusloven, men ved lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse kan den ansættende myndighed blive forpligtet til at høre sundhedsstyrelsen, hvis der ved en ansættelse opstår problemer, som kræver lægekyndig indsigt.

Hvis der ved bedømmelsen af ansøgere til radiofysiske chefstillinger er lidt forskel på kvalifikationerne (eks. under lof) skal et evt. råd ikke udtale, at den ene er mere kvalificeret end den anden. Der ville i denne situation ikke foreligge en udtalelse om kvalifikationerne, men deri

mod en egentlig indstilling.

De stadig mere komplicerede apparater, som cheffysikeren skal betjene, samt den centrale stilling, som radiofysikeren efterhånden indtager, medfører, at der må stilles øgede krav til de kvalifikationer, som han skal være i besiddelse af.

Afdelingsforstander Kalnes oplyste, at der bl.a. på polyteknisk læreanstalt er ved at blive opstillet et helsefysikermodul. Man vil muligvis i Odense tage radiofysik ind i uddannelsen af fysikere.

C.B. Madsen og P. Grande oplyste, at de allerede havde modtaget henvendelser om ansættelse fra personer, der ønskede at erhverve en særlig viden på det radiofysiske område.

Det blev endvidere fremhævet, at en ikke uvæsentlig grund til at stille særlige krav til radiofysiske chefer er, at de pågældende på grund af deres særlige arbejdsområde, ikke er i stand til på hospitalet at indhente råd og vejledning, såfremt der opstår tvivlsspørgsmål.

Man diskuterede spørgsmålet, om der skulle stilles særlige minimumkrav til uddannelsen af radiofysikere samt om man hos de senere ansøgere til radiofysiske chefstillinger havde kunnet konstatere en vis ensartethed i uddannelsen.

Det blev oplyst, at de sidste 5-10 års bedømmelser har vist, at der er ved at tegne sig et bestemt ensartet billede af ansøgernes kvalifikationer.

Det blev fremhævet, at etablering af et bedømmelsesråd ville medføre henvendelse om udtalelser vedr. hvilke krav man måtte forvente ville blive stillet til ansøgere til en radiofysisk chefstilling. Det vil sige, at den indirekte konsekvens af etablering af et bedømmelsesråd ville blive, at man må stille krav om etablering af en formaliseret uddannelse.

Med hensyn til antallet af radiofysiske chefstillinger blev det oplyst, at man ikke kunne forvente en væsentlig stigning.

Det blev fremført, at såfremt man nedsætter et særligt bedømmelsesudvalg for radiofysikere, kan det medføre, at man bliver nødt til at etablere lignende råd for de øvrige chefstillinger på hospitalerne.

Her overfor blev det anført, at der gør sig særlige hensyn gældende for teknikere, f.eks. radiofysikere, idet de skal opfylde specifikke faglige kvalifikationer.

Kontorchef Skovgaard kunne herefter på baggrund af de forudgående drøftelser konkludere, at der blandt mødedeltagerne var bred enighed om, at der skulle etableres et særligt bedømmelsesråd vedr. ansøgere til radiofysiske chefstillinger. At ansættelsesproceduren blev formaliseret eft

en model svarende til ordningen for ledende tandlæger inden for børnetandplejen.

Efter at der således var konstateret bred enighed om etablering af et bedømmelsesråd, står blot tilbage at klarlægge, om rådet skal være blandet (læger og fysikere), eller om det skal bestå alene af fysikere.

Meningen med et § 14-råd er at hindre, at ukvalificerede får radiofysiske chefstillinger. Ansøgerne skal bl.a. for at være kvalificerede have den nødvendige kliniske erfaring.

Radiofysikere på hospitaler er fysikere, der er beskæftiget med klinisk arbejde.

F. Borge
F. Borge